

havn snarest muligt meddeler Skattedirektoratet de stedfundne Flytninger.

Bestemmelsen i Stk. 4 om, at Kvittingen altid skal medfølge Køretøjet, blev i sin Tid indsat af Hensyn til Politiets Kontrol med Afgiftens Betaling, men denne Bestemmelse har vist sig at være overflødig i saa Henseende. Man har imidlertid ikke villet stryge Bestemmelsen, men har ændret den derhen, at Kvitting for modtagne Afgift skal medfølge Køretøjet ved Ejerskitte, hvilket er anbefalet af Motororganisationerne.

Som nyt Stk. 5 har man i Overensstemmelse med, hvad Ministeriets Praksis har været, indført en Bestemmelse om, at Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til, naar Omstændighederne taler derfor, at fritage for eller tilbagebetale Afgiften af Motorkøretøjer, der ikke er benyttet i en Afgiftsperiode.

Endvidere maa man anse det for stemmende med Billighed, at Vægtafgiften kan tilbagebetales for den resterende Del af en Afgiftsperiode, naar et Motorkøretøj bliver ødelagt ved Ildebrand, Færdselsuheld eller andre lignende Aarsager, hvorfor man søger en Bemyndigelse i saa Henseende i § 4, Stk. 5.

Til § 6.

I Stk. 2 har man indført en Bestemmelse om, at der af Motorkøretøjer, der benytter Træ eller Trækul som Drivkraft, kun skal betales samme Vægtafgift som af benzindrevne Motorkøretøjer og ikke som hidtil den dobbelte Afgift.

Af den danske Hedeselskab foretages for Tiden Forsøg med trækulsdrevne Automobiles, og man mener, man ved den foreslaaede Nedsættelse af Vægtafgiften bør støtte disse Forsøg, da der mulig derigennem kan blive Anvendelse for dansk Brænde, navnlig for Bjergfyrbrende af mindre Dimensioner, der er vanskeligt at sælge her i Landet paa Grund af de lave Stenkulpriser.

Til § 7.

Man foreslaar Afgiften for ikke her hjemmehørende Personautomobiles, der ikke er indrettet til Befordring af flere end 7 Personer, nedsat til 1 Kr. pr. Dag under Hensyn til, at den i Loven fastsatte Afgift har vakt Mishag blandt udenlandske Automobiles, der som Turister besøger Danmark. Da Afgiften efter denne Paragraf kun indbringer ca. 40 000 Kr. aarlig, har man ment at kunne imødekomme et

fra Motororganisationerne fremsat Ønske om den nævnte Nedsættelse af Afgiften for de her omhandlede Køretøjer til 1 Kr. pr. Dag, hvilket svarer til den af Tyskland opkrævede Afgift af 1 Mark pr. Dag.

Afgiften af Personautomobiles, der er indrettet til at befordre flere end 7 Personer, Føreren iberegnet, af Traktorer, Vare- og Lastautomobiles samt Paahængsvogne til saadanne, har man derhos fastsat til 4 Kr. pr. Dag i Modsætning til tidligere 8 Kr. for indtil 2 Dages Kørsel, 25 Kr. for indtil 8 Dages Kørsel og 80 Kr. for indtil 1 Maanedes Kørsel.

I Stk. 2, hvorefter Afgiften, saafremt et ikke her i Landet hjemmehørende Motorkøretøj forbliver her i Danmark i over 3 Maaneder, beregnes efter Reglerne i §§ 1—6, har man indført en Bestemmelse om, at Afgiften dog kun skal erlægges indtil Udgangen af den Maaned, hvori Udørsel finder Sted. Grunden til, at man har indført denne Ændring, er den, at der har været adskillige Tilfælde, hvor udenlandske Automobiles har opholdt sig her i Landet i faa Dage ud over de ommeldte 3 Maaneder og som Følge deraf har maattet betale et helt Aars Afgift, hvilket har vakt en Del Misstemning.

De øvrige Ændringer i § 7 er i det væsentlige af redaktionel Art.

Til § 9.

I § 9 har man, som tidligere anført, indarbejdet de ved Lov Nr. 133 af 15. April 1930 givne Bestemmelser om Tilvejebringelse af Midler til Gennemførelsen af særlige Vejarbejder.

Stk. 1 svarer til sidstnævnte Lovs § 1.

I Stk. 2 er optaget Bestemmelserne i Motorafgiftslovens § 9, Stk. 2, og den særlige Vejlovs § 2, 1ste Stykke, om Vejfondene, dog at man her har udeladt det i sidstnævnte Lovbestemmelse stillede Vilkaar, at der ved Fordelingen af denne ene Trediedel, der udbetales Vejfondene, skal tages særligt Hensyn til økonomisk mindre heldigt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet. Denne Betingelse mener man rettere bør henføres til nærværende Lovforslags § 9, Stk. 3, under Fordelingen af de to Trediedele af Midlerne til de særlige Vejarbejder, idet saadanne Kommuner efter de af Ministeriet gjorte Erfaringer fortrinsvis har Trang til Tilskud til Arbejder henhørende under § 9, Stk. 3.

Af Vejfondens Midler vil der efter Ordlyden i Motorafgiftslovens § 9 intet være til Hinder for at give Tilskud til Veje, som Staten anlægger eller forbedrer af Hensyn